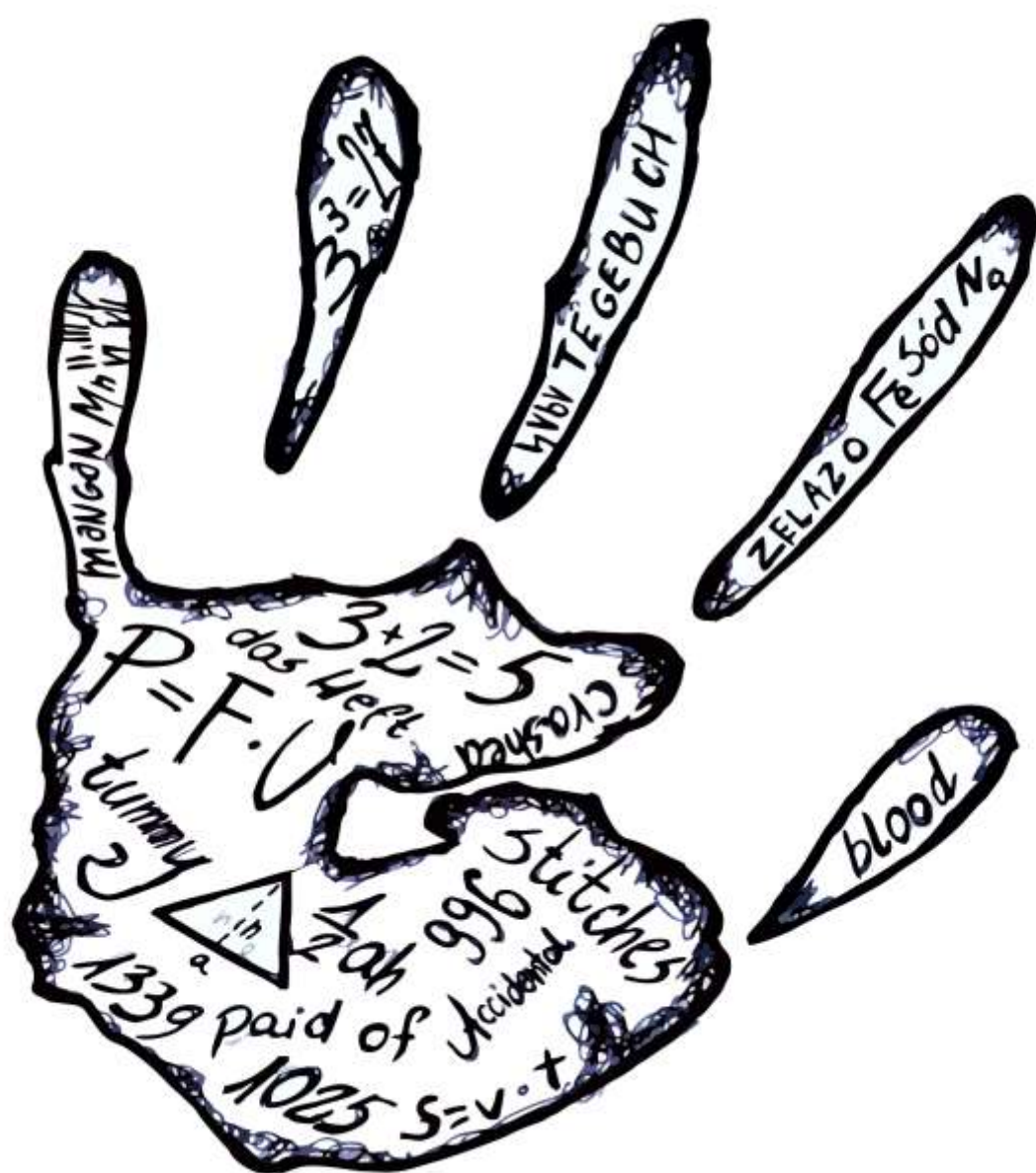

Piąteczka

wydanie nr 1 listopad 2011

Spis treści:

W tym numerze:

Wywiad z panem dyrektorem Tomaszem Trelą
str. 3

Gdy nadchodzi czas pójścia do szkoły zaczynają się problemy takie jak...: „Młodzież chcąc dopasować się do jakiejś grupy zrobi wszystko, by ją zaakceptowali...” str. 6

Ankieta: „Książka w naszym życiu”- Uczniowie naszej szkoły odpowiadali na pytania takie jak: „Jak często czytasz książki?”, „Jakie rodzaje książek lubisz?”, lub „Czy uważasz, że książka pełni ważną rolę w życiu człowieka?” str. 7

Anoreksja: „(...) jest chorobą o podłożu psychicznym. Objawia się ona silną obawą przed utyciem(...) Nierzadko odczuwają wstręt do własnego ciała i mają zaniżone poczucie własnej wartości(...)” str. 8

Poezja w XXI w.: „Żyjemy w XXI wieku. Jest to wiek komputerów i innej zaawansowanej technologii, w której wiersze idą w niepamięć. Bo po co czytać coś, co jest czasami trudne do zrozumienia (...)” str. 8

Stałe Artykuły:

Poezja: Znajdują się tu wiersze uczniów naszej szkoły np.: „Las swym urokiem nas olśniewa, Często tu słysząc jak jakiś ptak śpiewa.....” str. 9

Kącik książkowy: „Świat siedemnastoletniej Ronnie wywrócił się do góry nogami. Najpierw niezapowiedziany wyjazd do niewielkiego zupełnie obcego miasteczka.....” str. 10

Filmoteka: „Rowan Atkinson (znany również jako Jaś Fasola) wcielił się w rolę tajnego agenta. Ciekawe co z tego wyniknie. :).” str. 11

Humor: „Na wskazówkach zegara siedzą dwa ślimaki. Jeden na dużej, drugi na małej, co godzinę się spotykają, aż w końcu jeden mówi.....” str. 12

Konkursy: Każdy znajdzie tu coś dla siebie: Jest tu krzyżówka, sudoku oraz zadania logiczne. str. 12

Komiks: Opowiada historię powstania naszej gazetki. str. 14

WYWIAD Z PANEM DYREKTOREM TOMASZEM TRELA

Przeprowadziliśmy wywiad z Panem Dyrektorem na temat jego pasji i zainteresowań. Redaktorkami były Monika Matejko i Paulina Kwiatkowska.

R: Kim chciał Pan zostać, będąc w naszym wieku?

P.D: Mając 9-11 lat, jak chyba większość chłopców w tym wieku, marzyłem o tym, aby być wybitnym sportowcem. Podziwiałem wówczas Jacka Wszolę, Władysława Kozakiewicza, Bronisława Malinowskiego, Zbigniewa Bońka. Bardzo chciałem być taki, jak oni. Osiągać sukcesy, pokonywać własne słabości, przekraczać granice wytyczone przez organizm. Imponował mi upór i pasja, z jaką sportowcy sięgali po najwyższe odznaczenia.

Później, dzięki obserwacji świata i ludzi oraz stosunków międzyludzkich, zrozumiałem, że najważniejsze, to po prostu - być dobrym człowiekiem. Bez względu na to, gdzie się jest, kim się jest i co się aktualnie robi.

Uważam, że w życiu nie są najważniejsze pieniądze, tytuły, do których wielu dąży za wszelką cenę - ale człowiek, pozytywne relacje międzyludzkie oraz fakt, czy jest się dobrym dla innych.

Dziś wiem, że najważniejsze, to nie zatracać się w dążeniu do wyznaczonych sobie celów, nie zagubić po drodze własnych ideałów, przekonań. Chcę po prostu być dobrym człowiekiem, który wszędzie zostawia po sobie wyłącznie pozytywne wspomnienia. Mam nadzieję, że udaje mi się to osiągnąć.

R: Czy kiedykolwiek myślał Pan o tym, żeby zostać nauczycielem?

P.D: Tak. Po części takie mam tradycje rodzinne. Zawód nauczyciela przeplatał się w mojej rodzinie od dawna. Pierwszym nauczycielem z rodziny, którego pamiętam osobiście, był wujek mojej Mamy – oficer WP, weteran 1939, więzień sowiecki, uczestnik walk w Tobruku i pod Monte Cassino. Nauczycielką i dyrektorem szkoły była również moja Mama. Nauczycielami są także mój brat i siostra.

Tak, jak wspomniałem, ważny jest dla mnie człowiek i dobro w kontaktach międzyludzkich. Czułem i nadal w to wierzę, że jako nauczyciel – a teraz również jako dyrektor szkoły – mogę zrobić coś pożytecznego, coś dobrego dla innych – zwłaszcza dla młodszych. Ma to dla mnie bardzo duże znaczenie. W swoim życiu zawodowym spotkałem wiele osób borykających się z różnego typu problemami. Sporej grupie z nich udało mi się pomóc, coś dla nich wywalczyć. Fakt, że moja praca jest dla kogoś ważna, że dzięki niej mogę pomóc innym, daje mi niezwykłą siłę i mnóstwo pozytywnej energii.

R: Jakie były Pana priorytety w latach szkolnych?

P.D : W szkole ważna była nauka i sport. Wiedziałem, że aby zrealizować swoje założenia i spełnić marzenia, nie mogę beczynnie siedzieć, tylko muszę wziąć sprawy w swoje ręce, a do tego potrzeba dwóch rzeczy – wiedzy, którą zyskuje się poprzez naukę, i ćwiczeń, praktyki, które wypracujemy dzięki ciężkiej pracy nad sobą.

Byłem chłopakiem który – tak mi się wydaje – umiejętnie łączył naukę i sport. Jednocześnie osiągałem niezłe wyniki w nauce (byłem laureatem olimpiady matematycznej) i każdego dnia ciężko trenowałem.

(Ciąg dalszy na stronie 4)

Dziś wiem, że było warto. Przy odpowiedniej motywacji można połączyć te dwie dziedziny. Można być dobrym uczniem i dobrym sportowcem, można uczyć się i jednocześnie oddawać swoim pasjom – obojętnie, czy jest to sport, muzyka, rysunek czy coś innego. Wystarczy tylko uwierzyć w siebie. I chcieć.

R: Czy miał Pan jakiegoś idola, osobę z której brał Pan przykład?

P.D: Tak. W czasach wczesnoszkolnych byli to wybitni sportowcy, tacy jak wspomniany Jacek Wszola czy Władysław Kozakiewicz. Imponował mi ich upór i dążenie do celu.

W czasach licealnych podziwiałem Marka Hłasko, Edwarda Stachurę. Fascynowała mnie ich mądrość życiowa, sposób przelewania myśli na papier i umiejętność zawierania prawd życiowych w kilku tylko zdaniach czy wersach wiersza.

W czasach studenckich imponowali mi: Jan Karski, Jan Nowak Jeziorański, Władysław Bartoszewski, Tadeusz Mazowiecki, Leszek Balcerowicz i ks. prof. Józef Tischner. Podziwiam ich po dziś dzień, starając się z ich życia, postępowania i spuścizny, czerpać coś dla siebie.

R: A co do marzeń, to czy one się spełniły?

P.D: Myślę, że tak. Wybitnym sportowcem co prawda nie zostałem, ale przecież były to tylko marzenia nastolatka. Mogę się pochwalić osiągnięciami z dziedziny sportu i to mi w zupełności wystarcza. Zrealizowałem się zawodowo w innym kierunku, łącząc pracę z pasją oraz dziecięcymi marzeniami i ideałami. Więc myślę, że tak – że jest to swoiste spełnienie się marzeń.

Marzeniem z bardziej „dojrzałych” lat, było zdobycie solidnego wykształcenia. Dzisiaj może to brzmieć banalnie, ale w latach 80-tych nie było to takie łatwe. Udało mi się też założyć kochającą się i wspierającą rodzinę, a to jest największa wartość w życiu każdego człowieka.

Mówi się, że prawdziwy mężczyzna powinien wybudować dom, mieć syna i posadzić drzewo. To wszystko udało mi się zrealizować.

R: Wiemy, że jest Pan nauczycielem wychowania fizycznego. Proszę powiedzieć, jaka dziedzina sportu jest Panu najbliższa i jakimi osiągnięciami chciałby się Pan pochwalić.

P.D: Zawsze pasjonowała mnie lekka atletyka i to z nią związałem swoje życie sportowe.

Przez 7 lat wyczynowo uprawiałem bieganie. Na oficjalnych zawodach przebiegłem dystanse od 60m do półmaratonu. Zdobyłem brązowy medal w Halowych Mistrzostwach Polski Juniorów oraz srebrny medal w Akademickich Mistrzostwach Polski.

Poza tym, zdobyłem kilkadziesiąt medali na mistrzostwach wojewódzkich i makroregionu.

R: Co lubi Pan robić w wolnym czasie?

P.D: Wolny czas najchętniej spędzam z rodziną. Lubię aktywny wypoczynek, więc najszczęśliwszy jestem wówczas, gdy mogę z synem Kacprem i żoną Ewą przebywać na świeżym powietrzu, na własnej działce.

Kacperek ma dopiero cztery latka, ale już widzę w nim naturę sportowca. Chętnie gra ze mną w piłkę i bierze udział w zabawach sportowych. Nie mogę się doczekać, aż będzie na tyle duży, żeby chodzić ze mną na dalsze wyprawy i poznać uroki profesjonalnego, zawodowego sportu.

R: Jakie jest pana hobby?

P.D: Przede wszystkim sport. Lubię aktywnie go uprawiać, ale jestem również kibicem, więc chętnie oglądam zmagania innych, chodzę na mecze, na zawody. Mam nadzieję, że kiedyś zobaczę mecz, w którym zagra mój syn. To by było coś.

Poza tym jestem kinomanem. W czasach studenckich chodziłem do kina raz w tygodniu, obecnie – ze względu na liczne obowiązki i ograniczony czas – posiłkuję się dvd i telewizją..

R: Zdradzi Pan tytuł swojej ulubionej książki bądź filmu?

P.D: W pamięci zapisały mi się na długo książki Sergiusza Piaseckiego, m.in. „Kochanek Wielkiej Niedźwiedzicy”,

(Ciąg dalszy na stronie 5)

„Zapiski oficera Armii Czerwonej”, „Żywot człowieka rozbitego”.

Szczególnie cenię sobie pióro Marka Hłaski (poleciałbym „Ósmy Dzień Tygodnia”, „Sowa Córka Piekarza”) i Tomasza Manna („Wyznania hochszaplera” Feliksa Krulla). W czasach licealnych chłonałem książki Josepha Conrada. Czytanie to piękna przygoda, która niezwykle rozwija intelekt, otwiera oczy na świat i pobudza kreatywność. Warto zatem każdego dnia przeżywać ją na nowo. Warto czytać codziennie, chociaż przez chwilę.

Ulubiony film? Trudno podać jeden, bo tych ulubionych jest kilkadziesiąt. Przede wszystkim wymieniałbym „Lot nad kukułczym gniazdem”, „Pluton”, „Taksówkarz”, „Leon Zawodowiec” a z tych nowszych produkcji „Życie jest piękne”, „Pulp fiction”, „Matrix”, „Incepcja”, „Gran Torino”, „To nie jest świat dla starych ludzi”. Jeżeli chodzi o kino polskie to szczególnie w czasach studenckich zafascynowany byłem dziełami Krzysztofa Kieślowskiego natomiast ostatnio z przyjemnością obejrzałem 2 filmy Wojciecha Smarzowskiego – „Wesele” i „Dom zły”

R: Jaką Pan kuchnię preferuje?

P.D: Dobrą. Lubię dania przyrządzone z uczuciem, z sercem, starannie. Takie przygotowanie dania sprawia, że nawet zwykły mielony smakuje wyjątkowo.

Jestem odważny w kuchni, lubię eksperymentować, jestem otwarty na nowe smaki i chętnie próbuję nowych potraw. Jednak zawsze chętnie wracam do dań z kuchni polskiej. Na zawsze zapamiętam smak pierogów przygotowywanych przez moją Mamę. Będąc dziećmi, zbieraliśmy z rodzeństwem owoce do koszyków – jagody, truskawki – a potem Mama robiła z nich pierogi i piekła ciasta. Te aromaty są we mnie do dziś i szukam tej wyjątkowej nuty w każdej potrawie. Dziś takich smaków już nie ma.

R: Najdłuższa podróż Pana życia?

P.D: Właściwie to całe życie jest wędrówką. Rzuca nas w różne miejsca, poddaje wielu próbom i stawia różnorodne wyzwania. Ważne, aby przejść je godnie i z uśmiechem.

chem.

Dotychczasową najdłuższą podróżą w sensie przemieszczania się, była ubiegłoroczna wycieczka do Egiptu, którą odbyłem z rodziną. Ale prawdę mówiąc, mam nadzieję, że najdłuższa podróż dopiero przede mną.

R: Co sądzi Pan o młodzieży w naszej szkole?

P.D: Cieszę się, że zostałem dyrektorem akurat tej konkretnej szkoły, właśnie ze względu na zdolną młodzież. W naszych uczniach dostrzegam ogromny potencjał. Zarówno dzięki obserwacji własnej, jak i rozmowie z nauczycielami, wiem, że w szkole jest wiele jednostek wybitnych, uczniów wyjątkowo zdolnych. Jestem przekonany, że ci młodzi ludzie, właściwie pokierowani i zmotywowani, mogą osiągnąć szczyty.

R: To może na koniec jakaś rada dla uczniów odnośnie nauki?

P.D: Chciałbym przekazać moim uczniom, że wszystko jest możliwe. Że naprawdę mogą osiągnąć cokolwiek tylko zechcą, potrzeba tylko wiary w siebie, uporu oraz systematycznej pracy.

Oczywiście, każdy przeżywa czasami niepowodzenia i ma chwile załamania. Ale co jest ważne - nie należy się nimi zbyt przejmować, aby nie tracić niezbędnej energii. Trzeba szukać źródła tych niepowodzeń i starać się wykrzesać z tych niełatwych lekcji jak najwięcej dla siebie. Zastanowić się, co mogę zrobić, aby następnym razem było lepiej?

Od tego jesteśmy my, nauczyciele, dyrektoria. Chcemy pokazać Wam kierunki działań, chcemy pomóc Wam obrać właściwą drogę. Przychodźcie do nas ze swoimi troskami i problemami, wspólnie będziemy starali się rozwiązać problemy i, odkrywać nieznane i zdobywać niezdołowane. Od tego nas macie.

Dziękujemy Panu Dyrektorowi za udzielenie wywiadu.

Zespół Redakcyjny

Gdy nadchodzi czas pójścia do szkoły zaczynają się problemy

Z kim się przyjaźnić?

Jak się ubierać?

Jak się zachowywać?

To główne problemy nastolatków znajdujących się w nowym otoczeniu. Czują się oni zagubieni i wtedy wszystko się zaczyna. Młodzież, chcąc dopasować się do jakiejś grupy, zrobi wszystko, by ją zaakceptowali. Posuwają się nawet do rzeczy, których nigdy by nie zrobili. Myśląc, że wpasują się tam, są w błędzie. Zostaną wyśmiani i odrzuceni. A tu przecież nie chodzi o to, by na siłę szukać znajomych, ale o to, by odnaleźć samego siebie. Więc jeśli macie taki problem, starajcie się pokazać siebie. Jeśli ktoś ma was polubić, to nie za to, jakim staracie się być, ale za to, że jesteście sobą i nikogo nie udajecie. Nie bójcie się mówić o sobie i głosić swoich racji.

Nie ulegajcie presji rówieśników. Jeśli nie zgadzacie się z ich zdaniem bądź wyborem, nie bójcie się im o tym powiedzieć. Nikt nie ma prawa zabronić wam wyrażania własnych poglądów czy myśli.

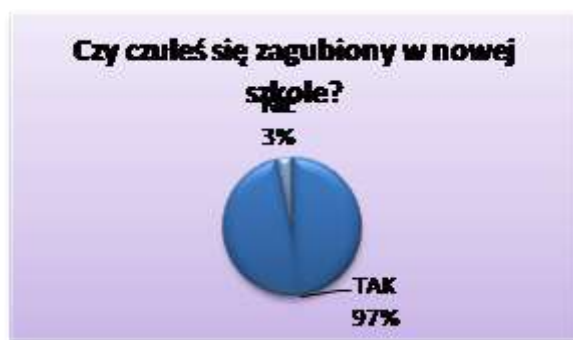
Dając się zastraszać pokazujecie, że cokolwiek wam ktoś powie, wy to zrobicie. To nie jest dobre rozwiązanie, jeśli ktoś wam grozi bądź zastrasza, powinniście od razu powiedzieć to rodzicom.

Wielu z was uważa pewnie, że to wstyd. Jednak kto, jak nie rodzice, pomoże wam rozwiązać taki problem? Nie wstyďte się rozmawiać z rodzicami, oni na pewno wam pomogą. Jeśli raz pokażecie, że nie boicie się waszego oprawcy, on już da wam spokój, bo wie, że spokojnie sobie z nim poradzicie. Widząc osobę, która jest zastraszana, pomóżcie jej, nie pozwólcie, by strach rządził waszym życiem, by jakieś osoby szydziły z was i robiły z wami, co chcą. Takie zachowanie jest przejawem agresji, którą chcą wyładować i robią to zazwyczaj na osobach słabszych. Wiąże się to też, z ich problemami w domu. Młodzież często nie radzi sobie z problemami, dlatego właśnie zachowują się tak a nie inaczej.

Inni zaś robią to, by zaistnieć, pochwalić się koleżankom czy kolegom, jacy oni są fajni, że każdy się ich boi, ale w tym wszystkim nie o to chodzi. Takie osoby po prostu chcą znaleźć się w centrum uwagi, lecz robią to w niewłaściwy sposób. Pamiętajcie, nie dajcie sobą manipulować i nie zmieniajcie się dla nikogo, bo jeśli macie odnaleźć się w szkole, musicie po prostu być sobą. Nie jest to łatwe zadanie, ale wierzę, że na pewno się to każdemu uda i znajdzie prawdziwych przyjaciół.

Paulina Kwiatkowska III B

Przeprowadziliśmy ankietę wśród uczniów naszej szkoły. Zadałyśmy kilka pytań. Poniżej prezentujemy wyniki ankiety.

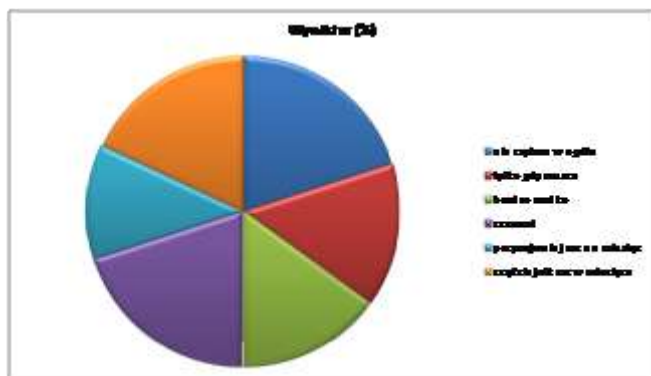
Ankieta wśród uczniów przeprowadzili:
Martyna Łasak kl. IIIB i Paulina Kwiatkowska kl. IIIB.

Jeśli masz jakieś pytania bądź problemy, o których nie możesz z nikim porozmawiać, możesz napisać do nas na adres:

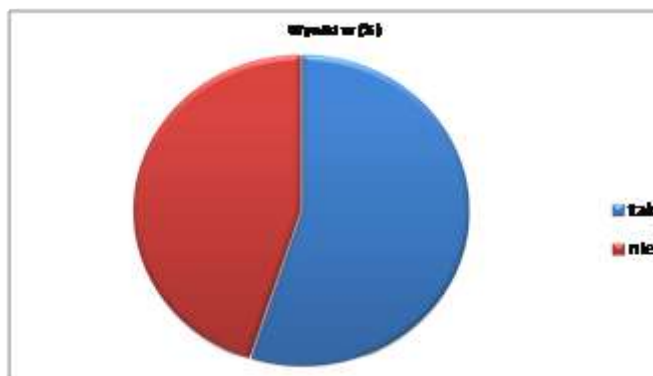
redakcja.pg1@gmail.com

Ankieta: „Książka w naszym życiu”

Na pytanie : „**Jak często czytasz książki?**” ankietowani odpowiadali :

Na pytanie : „**Czy uważasz, że książki pełnią ważną rolę w życiu człowieka?**” ankietowani odpowiadali :

Na pytanie : „**Jakie rodzaje książek lubisz?**” ankietowani odpowiedzieli :

Ankieta przeprowadziła Anna Barańska kl. II F

Skład redakcji:

Redaktor naczelny: Dominika Kuchciak, kl. II F

Redaktor: Monika Matejko, kl. II F

Plastyk: Karolina Nastula, kl. II D

Kącik poetycki: Katarzyna Kowalczyk, kl. II F

Nowości literacko-filmowe: Anna Barańska, kl. II F

Redaktor: Paulina Kwiatkowska, kl. III B,

Redaktor: Martyna Łasak kl. III B,

Redaktor: Aleksandra Mróz, kl. III E

Przygotowanie merytoryczne: Magdalena Cichowlas

Skład komputerowy: Sebastian Kotlarek

Zadania logiczne: Katarzyna Król

Anoreksja

Anoreksja jest chorobą o podłożu psychicznym. Objawia się ona silną obawą przed utyciem. Osoby chore postrzegają siebie jako dużo grubsze, a tym samym brzydsze niż są w rzeczywistości. Nierzadko odczuwają wstręt do własnego ciała i mają zaniżone poczucie własnej wartości. Jednym z kryteriów rozpoznawczych anoreksji jest spadek należnej masy ciała o ponad 15%.

Przyczynami anoreksji są najczęściej:

- zaburzone postrzeganie obrazu własnego ciała – chorzy nie dostrzegają jak bardzo są wyniszczeni i chudzi.
- niezadowolenie z figury – prowadzi do ciągłego, wręcz obsesyjnego myślenia o jedzeniu i obawie przed przybraniem na wadze, co powoduje ciągle stosowanie diet zwiększających ryzyko zaburzeń jedzenia.
- przekonanie, że szczupła sylwetka gwarantuje większy sukces.
- niska samoocena oraz brak wiary w siebie – osoby chore cechuje duża potrzeba sukcesu, są bardzo solidne ponieważ lęk przed niepowodzeniami każe im być bardzo krytycznymi wobec siebie.

Objawy anoreksji :

- pomimo znacznej utraty wagi dieta jest kontynuowana
- brak apetytu a wręcz niepohamowany wstręt do jedzenia
- nawet po spadku wagi rosnąca obawa przed przybraniem na wadze
- spożywanie posiłków w samotności
- wypadanie włosów
- zimne dłonie
- intensywne ćwiczenia fizyczne mające na celu poprawienie figury
- kłamstwa o ilości zjedzonych posiłków
- ogólne osłabienie, odwodnienie
- okresy super aktywności
- pojawienie się włosów na ramionach, nogach i innych częściach ciała

- skóra jest sucha, tkanka tłuszczowa prawie całkiem zanika

Nie przyznawanie się do choroby jest typową cechą anoreksji. Prowadzi to tym samym do odrzucania wszelkiej pomocy lekarskiej, co w konsekwencji powoduje często tragiczny przebieg choroby.

Aleksandra Mróz III E

Poezja w XXI w.

Żyje- my w XXI wieku. Jest to wiek komputerów i innej zaawansowanej technologii, w której wiersze idą w niepamięć. Bo po co czytać coś, co jest czasami trudne do zrozumienia? Nad czym trzeba się zastanowić? Przecież w Internecie znajdziemy odpowiedzi na wszystkie pytania. To jest nasz największy błąd. Błądzimy w świecie fałszywych odpowiedzi, nie chcąc poznać ich znaczenia. Jesteśmy zagubieni, a szczególnie my, ludzie młodzi. Dlatego coraz częściej przelewamy na papier swoje przeżycia i myśli. Czasami trudno porozmawiać o problemach z przyjacielem. Papier może go nam na chwilę zastąpić. Nie trzeba się bać, że nas wyśmiejemy czy się obrazi. On wszystko zrozumie. Często kieruje nas chęć pozostawienia po sobie czegoś, co będzie świadczyć o naszym istnieniu. Tym kierowali się starożytni. Pewnie nie wiedzieli o tym, ale podświadomość kazała im pisać. I pisali zostawiając nam wiele pięknych dzieł. Albo... chcemy pozostać sławni. Każda z tych motywacji w większym lub w mniejszym stopniu jest dobrym powodem, by zacząć. Młodzi poeci często zrażają się pierwszymi niepowodzeniami. A to tylko wytrwałość może doprowadzić do sukcesu. Spróbujcie coś napisać. A może kiedyś to ty dołączysz do najwybitniejszych poetów światowych i ocalisz tę zapomnianą dziedzinę literatury pięknej?

Młodzi poeci mogą się przekonać, że ich pasja pisania wyzwoli w drugim człowieku wiele emocji i przemyśleń. Wasza twórczość może ujrzeć światło dzienne w naszej gazetce szkolnej.

Katarzyna Kowalczyk II F

Kacik Poetycki

Dźwięki unoszą się w górę,
Obijając cicho sufit.
Stoją w uchu murem,
Tego nie usłyszysz tylko głupi.
Lecą o nieba na skrzydłach
Delikatnie jak wiaty maku,
Przy tym liściom mina zbrzydła
I potrawom brak delikatnego smaku.

Spokojnie trącone struny
Niczym woda dziobami ptaków.
Błysk w oku diamentowej góry
I zapach jedwabiu kwiatu.
W smaku czystego dźwięku
Będziemy tańczyć do samego rana
I bez żadnego lęku
Zanurzymy się w chmurze gęstej jak śmietana.
Bo świat bez muzyki
To martwa przestrzeń wokół lat.
Od żywota pustego, bez pieśni
Byle z dala od pustych dat.

Katarzyna Kowalczyk II f

Pośród lasu kniei
Jest polanka.
Na niej stolik, dwie ławeczki,
By odpocząć po trudach wycieczki.
Posłuchać, jak grają strumyki.
Z zajęcami pograć w berka,
A potem zjeść cukierka.
Las zaprasza nas,
Aby usiąść na kanapie z mchu,
Gdy nam brak już tchu.
I posłuchać, jak leśny zwierzak sapie.
Niejeden się w głowę podrapie.
Gdy posłucha,
Jak dzięcioł puka,
Jak drwal siekierą stuka.
Czasem ogarnia mnie złość,
Jak tak las, może niszczyć ktoś?!
Dom nas wszystkich!
Pozbawiać zwierzęta schronienia,
Ten ktoś chyba serca nie ma!

Karolina Kurek Id

Jeśli chcesz, aby Twoje wiersze znalazły się w naszej gazecie, wystarczy jeśli wyślesz je do naszej redakcji na adres redakcja.pg1@gmail.com

Pamiętaj każdy sławny poeta zaczynał od pokazywania swojej twórczości innym ludziom.

Być może czas, aby to właśnie Twoje wiersze czekały się swojej pierwszej publikacji.

Zespół redakcyjny

Kącik Książkowy

Książki :

Seria „**CHERUB**” –
Robert Muchamore

Seria Cherub autorstwa Roberta Muchamore'a opowiada o dzieciach, które trafiają do tajnej szpiegowskiej agencji o tytułowej nazwie – **CHERUB**. Na swojej drodze młodocianego agenta poznają zasady szpiegowania. Muszą wiedzieć, jak zachowywać się w chwilach zagrożenia życia, w ekstremalnych sytuacjach i bez pomocy starszych. Muszą umieć zakładać podsłuchy, poznać sposoby hakerów na włamywanie się do systemów komputerowych. Dzieci z **CHERUBA** potrafią niemal wszystko. Są przy tym doskonale wysportowane, a kondycji fizycznej mogliby im pozazdrościć nie tylko rówieśnicy, ale nawet dorośli – i sportowcy. W **CHERUBIE** przechodzą prawdziwą szkołę przetrwania, bardziej rygorystyczne niż w wojsku szkolenia mają przenieść agentów **CHERUBA** na wyższy poziom funkcjonowania. Mordercze ćwiczenia i doprowadzanie dzieci na skraj wytrzymałości psychicznej i fizycznej ma sens – chodzi o to, by podczas akcji nic ich nie przestraszyło.

Jeśli lubisz książki pełne akcji, to koniecznie ją przeczytaj

„**Oddech nocy**” Lesley
Livigston

Siedemnastoletnia dziewczyna Kelly uwielbia aktorstwo. Gdy przygotowuje się do szkolnego przedstawienia pt. „Sen nocy letniej”, w którym wcieliła się w rolę królowej elfów, w jej życiu pojawia się tajemniczy chłopak. Sonny (bo tak ma na imię) ma za zadanie ją chronić. Kelly nie wie, że jest w niebezpieczeństwie. Uważa, że nie potrzebna jej jest ochrona. Może jednak się myli?

„**Ostatnia piosenka**”
Nicholas Sparks

Świat siedemnastoletniej Ronnie wywrócił się do góry nogami. Najpierw niezapowiedziany wyjazd do niewielkiego zupełnie obcego, miasteczka spowodowany rozwdem rodziców, a potem wakacje w towarzystwie „sztywnego” ojca. Przyzwyczajona do Nowego Jorku dziewczyna uważa, że to będzie najgorsze lato w jej życiu. Czy aby na pewno?

Filmoteka

premiera: **30 września 2011**
(Polska)
 produkcja: **Polska [2011]**
 gatunek: **Historyczny**
 czas trwania: **110 min.**
 od lat: **12**
 reżyseria: **Jerzy Hoffman**
 scenariusz: **Jerzy Hoffman,**
Jarosław Sokół

"1920 Bitwa Warszawska" to wielki fresk historyczny o jednej z najważniejszych bitew w dziejach świata. To także jedna z pierwszych w Europie i pierwsza w Polsce, pełnometrażowa produkcja zrealizowana w 3D. Reżyserowi udało się odtworzyć atmosferę lat 20. ukazując wielki patriotyzm i heroiczny wysiłek pokolenia naszych przodków. Jeśli chcesz dowiedzieć się więcej wybierz się do kina.

Obsada : Borys Szyc, Natasza Urbańska, Daniel Olbrychski, Bogusław Linda, Adam Ferency, Ewa Wiśniewska, Stanisława Celińska, Grażyna Szapołowska

Ale się porybilo... Ryby będą łowić na lądzie! W ko-ko-ko-komedii z ikrą rekin rybojad i jego ekipa morskich pletwiaków poczują smaka na kurczaka. Jesteś zainteresowany smakowitymi opowieściami żółwicy Magdy, zachwalającej specjały kuchni „nadwodnego” świata? Jeśli tak to wybierz się do kin!

Obsada : Szczena - Piotr Fronczewski, Olo - Marcin Hycnar, Doktor Mackenstein - Jerzy Kryszak, Żółwica Magda - Magdalena Gessler, Kurczaki - „Kabaret ani mru mru”

premiera: **16 września 2011 (Polska)**
 produkcja: **Wielka Brytania [2011]**
 gatunek: **Komedia**
 czas trwania: **108 min.**
 od lat: **b.o.**
 reżyseria: **Oliver Parker**
 scenariusz: **Hamish McColl**

„Jonny English Reaktywacja” – gatunek komedia Rowan Atkinson (znany również jako Jaś Fasola) wciela się w rolę tajnego agenta. Ciekawe, co z tego wyniknie? ;)

Obsada : Rowan Atkinson, Rosamund Pike, Dominic West

premiera: **07 października 2011 (Polska)**
 produkcja: **Malezja [2011]**
 gatunek: **Animacja**
 czas trwania: **80 min.**
 od lat: **b.o.**
 reżyseria: **Aun Hoe Gou**
 scenariusz: **Jeffrey Chiang**

Pani na lekcji polskiego prosi Jasia:

-Jasiu, wymień jakiś zaimek.

-Ja?

-Dobrze, Jasiu, piątka!

-???

Na wskazówkach zegara siedzą dwa ślimaki. Jeden na dużej, drugi na małej, co godzinę się spotykają, aż w końcu jeden mówi:

-Stary, ale jazda!

Pani pyta najbardziej leniwego chłopca w klasie:

-Jakim zwierzątkiem chciałbyś być ?

Odpowiada:

-Wężem

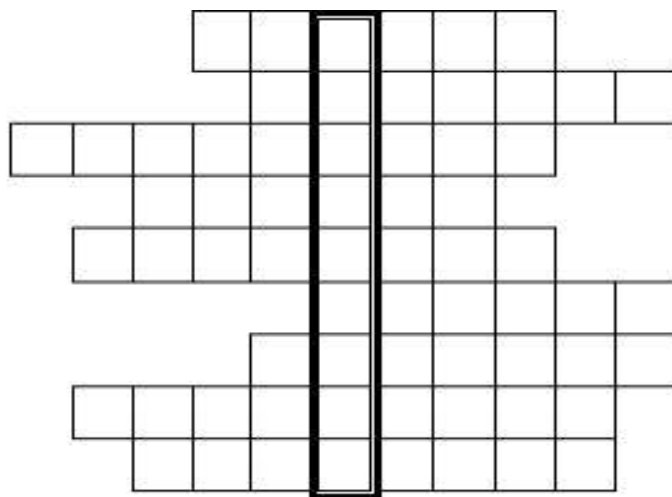
-Dlaczego ?

-Bo mimo to że on leży to i tak chodzi.

Humor

Krzyżówka

1. Skala zbudowana głównie z węglanu wapnia, przede wszystkim w postaci kalcytu.
2. Hiszpański malarz uznawany za jednego z najwybitniejszych artystów XX wieku.
3. Potrzebna do legitymacji.
4. Jeden z dni tygodnia.
5. Czasem się spełnia.
6. Jego stolicą jest Praga.
7. Ogłasza koniec lekcji.
8. Czerwony, letni owoc.
9. Dział biologii zajmujący się roślinami.

Rozwiązanie krzyżówki prosimy przysyłać na e-maila: redakcja.pg1@gmail.com. Na zwycięzców czekają nagrody.

Zadania logiczne

Rozwiązywanie problemów matematycznych w tym zadań logicznych, stanowi znakomity trening umysłu, doskonali i rozwija myślenie, uczy rozumowania oraz pobudza wyobraźnię. Trenuj swój umysł rozwiązując zadanie:

**Wieśniak musi przewieźć przez rzekę wilka, kozę i kapustę.
Łódka jednak jest za mała i może się w niej zmieścić tylko jedno z trojga. Wilk, jeśli się go zostawi razem z kozą, to ją pożre,
jeśli zostawi się kozę i kapustę na jednym brzegu, to koza zje kapustę.
Jak poradzi sobie wieśniak z transportem?**

Sudoku

		5	6	4			8	9
	7	9		5	3		2	
					8	1		7
1				2	6	7		
				7		5		1
	8	7	3					
4	6	1	7			8		
5		8					7	
	2		5			6		

Rozwiązania zadań zapisz na podpisanej kartce (imię, nazwisko i klasa), a następnie zanieś do świetlicy lub do pani Katarzyny Król. Spośród osób, które podadzą dobre odpowiedzi zostanie wylosowany zwycięzca. Na zwycięzcę czeka atrakcyjna nagroda!!!

Jak powstała nasza gazetka?

Najpierw
narodził
się pomysł.

Następnie przeprowadzono
werbunek...

nie tylko wśród uczniów

Spotkaliśmy
się i podzieli-
liśmy się
zadaniami.

Jedni pisali...

...inni projektowali
grafikę...

...założyliśmy
stronę
internetową

z wersją elektroniczną gazetki

Wreszcie
wydaliśmy
pierwszy
numer!

Tak... to co by napisać
w następnym numerze... ?